

ČESKÁ REPUBLIKA
ROZSUDEK
JMÉNEM REPUBLIKY

Městský soud v Praze rozhodl v senátě složeném z předsedkyně JUDr. Hany Veberové a soudců Mgr. Marka Bedřicha a JUDr. Jitky Hroudové v právní věci

žalobkyně: **A. P.**
zastoupena advokátkou Mgr. Oksanou Rizak
se sídlem 28. pluku 48/12, Praha 10

proti
žalovanému: **Ministerstvo vnitra, odbor azylové a migrační politiky**
se sídlem Nad Štolou 3, Praha 7

o žalobě na ochranu proti nečinnosti žalovaného,

t a k t o :

- I. Žalovaný je povinen rozhodnout o žádosti žalobkyně o vydání povolení k dlouhodobému pobytu na území České republiky za účelem podnikání, podané dne 5.6.2014, vedené pod sp.zn. OAM 23154/DP 2014, ve lhůtě 10 dnů od právní moci rozsudku.
- II. Žalovaný je povinen zaplatit žalobkyni náhradu nákladů řízení ve výši 8.800 Kč ve lhůtě 30 dnů od právní moci rozsudku k rukám zástupkyně žalobkyně Mgr. Oksany Rizak, advokátky.

O d ů v o d n ě n í :

1. Žalobkyně se žalobou, podanou u Městského soudu v Praze, domáhala toho, aby soud žalovanému uložil rozhodnou ve věci její žádosti o udělení povolení k dlouhodobému pobytu, kterou podala 5.6.2014 Uvedla, že předcházející rozhodnutí o této žádosti bylo zrušeno Komisí pro rozhodování ve věcech pobytu cizinců rozhodnutím ze dne 30.5.2018, č.j. MV-93789-11/SO-2015 /dále „rozhodnutí ze dne 30.5.2018“). Žalobkyně po vydání tohoto rozhodnutí doplnila svou žádost o aktuální listiny dne 25.9.2018. Zákonná lhůta pro rozhodnutí o podané žádosti uplynula nejpozději dne 13.8.2018, před podáním žaloby ve věci samé rozhodnuto nebylo, a to přesto, že k žádosti o opatření proti nečinnosti správního orgánu podle § 80 správního řádu Komise pro rozhodování ve věcech pobytu cizinců uložila žalovanému rozhodnutím ze dne 10.9.2018 rozhodnout o žádosti ve lhůtě 30 dnů ode dne odpadnutí překážky pro přerušení řízení. Přitom žalobkyně vadu podání odstranila podáním ze dne 25.9.2018. Žalobkyně navrhla, aby soud uložil žalovanému rozhodnout o podané žádosti ve lhůtě 3 dnů od právní moci rozsudku.
2. Žalovaný ve vyjádření k podané žalobě uvedl, že není a nebyl nečinný, v řízení konal nezbytné úkony a ve věci rozhodl. Dne 12.12.2018 zpracoval Překládací zprávu k vydání povolení k dlouhodobému pobytu a tím navrhl vydat povolení k dlouhodobému pobytu podle § 45 odst. 1 zák. č. 326/1999 Sb. za účelem podnikání – účast právnické osoby s platností ode dne zpracování biometrických údajů nezbytných pro vydání průkazu o povolení k pobytu. Poukázal na to, že žalobkyně na území České republiky pobývá na základě povolení k dlouhodobému pobytu, jehož platnost byla prodloužena do 7.6.2020, probíhající řízení tak není zásahem do soukromého a rodinného života žalobkyně. Dále uvedl, že Komise pro rozhodování ve věcech pobytu cizinců podle § 80 správního řádu nerozhodla. Navrhl zamítnutí žaloby.
3. Žalobkyně v replice k vydání žalovaného uvedla, že se dne 9.1.2019 dostavila na pracoviště žalovaného správního orgánu, pouze však za účelem sejmutí biometrických prvků, což nelze považovat za vydání pravomocného rozhodnutí.
4. Městský soud v Praze po posouzení věci dospěl k závěru, že žaloba je důvodná. Podle § 51 odst. 1 zák. č. 150/2002 Sb., soudní řád správní, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „s.ř.s.“), rozhodl bez nařízení jednání, když žalovaný vyslovil souhlas s projednáním věci bez nařízení ústního jednání, žalobkyně se k výslovné výzvě soudu nevyjádřila, má se tedy za to, že s rozhodnutím bez nařízení ústního jednání souhlasí.
5. Z obsahu spisového materiálu vyplývá, že dne 5.6.2014 podala žalobkyně žádost o vydání nového povolení k dlouhodobému pobytu na území České republiky za účelem podnikání – účast v právnické osobě. Žalovaný o této žádosti rozhodl rozhodnutím ze dne 7.4.2015, č.j. OAM-23154-24/DP-2014. K odvolání žalobkyně bylo toto rozhodnutí rozhodnutím Komise pro rozhodování o věcech pobytu cizinců ze dne 30.5.2018, č.j. MV-93789-11/SO-2015, zrušeno a věc byla vrácena správnímu orgánu I. stupně k novému projednání. Toto rozhodnutí nabylo právní moci dne 1.6.2018.
6. Dne 28.8.2018 pod č.j. OAM-23154-33/DP-2014 vyzval žalovaný žalobkyni k odstranění vad žádosti s výčtem dokladů, které je třeba k podané žádosti přiložit ve lhůtě 35 dnů. Usnesením ze dne 28.8.2018, č.j. OAM-23154-34/DP-2014, bylo rozhodnuto tak, že žalobkyni se stanovuje lhůta k odstranění vad žádosti v trvání 35 dnů od doručení tohoto usnesení, řízení bylo na uvedenou dobu přerušeno.
7. Podáním ze dne 25.9.2018 předložila žalobkyně aktuální dokumenty k podané žádosti o udělení pobytu. Žádostí ze dne 9.10.2018, č.j. OAM-23154-37/DP-2014, žalovaný

vyžadoval stanovisko Pražské správy sociálního zabezpečení. Pražská správa sociálního zabezpečení požadované údaje sdělila dopisem ze dne 5.11.2018, zn. 42013/798077/18/013/109/Šmí.

8. Ve spise je dále založeno Opatření proti nečinnosti, které bylo vydáno Komisí pro rozhodování ve věcech pobytu cizinců dne 10.9.2018 pod č.j. MV-89065-2/SO-2018, kterým bylo žalovanému přikázáno, aby po odpadnutí překážky, pro niž bylo řízení přerušeno, vydal do 30 dnů ode dne, kdy přerušení řízení skončilo, rozhodnutí ve věci žádosti o změnu povolení k dlouhodobému pobytu na území České republiky. V odůvodnění správní orgán konstatoval, že o žádosti mělo být rozhodnuto ve lhůtách uvedených v § 71 odst. 3 správního řádu, které nebyly dodrženy, s tím, že k přerušení řízení došlo až po uplynutí zákonné lhůty pro vydání rozhodnutí, proto bylo vydáno opatření podle § 80 odst. 4 písm. a/ správního řádu.
9. Žalobkyně v podané žalobě tvrdí nečinnost žalovaného správního orgánu (odboru azylové a migrační politiky Ministerstva vnitra) poté, kdy předcházející rozhodnutí žalovaného bylo zrušeno rozhodnutím Komise pro rozhodování ve věcech pobytu cizinců ze dne 30.5.2018.
10. Ze spisového materiálu vyplývá, že žalobkyně podala žádost o vydání povolení k dlouhodobému pobytu. Pro vyřízení této žádosti platila a dosud platí šedesátidenní lhůta (§ 169 odst. 1 písm. e/, od 15.8. 2017 § 169t zákona č. 326/1999 Sb., o pobytu cizinců na území ČR, ve znění pozdějších předpisů). Je zřejmé, že tato lhůta, stanovená zákonem, nebyla dodržena, nebyla dodržena ani obecná lhůta pro vydání rozhodnutí, která je upravena ve správním řádu a které se dovolává Opatření proti nečinnosti, vydané Komisí pro rozhodování ve věcech pobytu cizinců dne 10.9.2018.
11. Protože ne každé nedodržení zákonem stanovené lhůty musí vyústit do závěru o nečinnosti správního orgánu, zabýval se soud otázkou, zda úkony, které žalovaný prováděl poté, kdy původní rozhodnutí bylo zrušeno a věc mu byla vrácena k novému rozhodnutí, byly činěny v takovém sledu, který by závěr o nečinnosti vylučoval.
12. Z obsahu spisového materiálu je zřejmé, že rozhodnutí Komise pro rozhodování ve věcech pobytu cizinců ze dne 30.5.2018 bylo doručeno žalovanému dne 15.6.2018. Až dne 28.8.2018 učinil žalovaný výzvu k odstranění vad žádosti. Výzva tedy byla učiněna po více než dvou měsících, což znamená, že časová prodleva je delší, než zákonem stanovená lhůta pro rozhodnutí. Tato skutečnost zřejmě vedla Komisi pro rozhodování ve věcech pobytu cizinců k tomu, aby přesto, že usnesením ze dne 28.8.2018 bylo řízení přerušeno, vydala Opatření proti nečinnosti ze dne 10.9.2018, ve kterém Komise přikázala žalovanému, aby vydal rozhodnutí do 30 dnů ode dne, kdy přerušení skončilo (kdy opadla překážka, pro niž bylo řízení přerušeno). Toto Opatření proti nečinnosti ze dne 10.9.2018 je založeno ve správním spise. Tvrzení žalovaného, uvedené ve vyjádření k žalobě o tom, že Opatření proti nečinnosti nebylo vydáno, tedy nemá oporu v obsahu spisového materiálu.
13. Ze spisu dále vyplývá, že žalobkyně vyhověla výzvě k odstranění vad podání dne 25.9.2018, kdy předložila aktuální dokumenty, jejichž výčet je uváděn v průvodním sdělení.
14. Žádostí ze dne 9.10.2018 se žalovaný obrátil na Pražskou správu sociálního zabezpečení o sdělení informací a poskytnutí podkladů, tato žádost byla vyřízena sdělením Pražské správy sociálního zabezpečení ze dne 5.11.2018.

15. Ze spisového materiálu nevyplývá, že by poté byly činěny další úkony. Žalovaný ve vyjádření k podané žalobě však poukázal na to, že dne 12.12.2018 zpracoval správní orgán předkládací zprávu k vydání povolení, žalobkyně v replice uvedla, že dne 9.1.2019 se dostavila na pracoviště za účelem sejmутí biometrických prvků. Rozhodnutí o žádosti vydáno nebylo.
16. Z výše uvedeného vyplývá, že žalovaný správní orgán sice poté, kdy došlo ke zrušení předcházejícího rozhodnutí o žádosti žalobkyně, činil úkony, činil je však s velkým časovým odstupem, když ani poté, kdy mu nadřízeným orgánem Opatřením proti nečinnosti ze dne 10.9.2018 bylo uloženo, aby vydal rozhodnutí ve lhůtě 30 dnů poté, kdy odpadnou překážky pro přerušení řízení (žalobkyně výzvě k odstranění vad podání vyhověla sdělením ze dne 25.9.2018), žalovaný naopak s další časovou prodlevou vyžadoval další podklady (žádost na PSSZ). Pražská správa sociálního zabezpečení přitom již dne 5.11.2018 žalovaným požadovanou zprávu předložila, ani poté nebyly činěny – vzhledem k délce řízení a lhůtě, stanovené nadřízeným orgánem - urychlené kroky k tomu, aby o žádosti žalobkyně bylo rozhodnuto. Předkládací zprávu ze dne 12.12.2018 nelze považovat za rozhodnutí o žádosti. Lze poukázat na rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 8.2.2018, sp.zn. 4 Azs 408/2017 (dostupný na www.nssoud.cz), který uvedl, že: „Vydáním rozhodnutí o povolení k dlouhodobému pobytu se rozumí převzetí průkazu o povolení k pobytu. Vydáním rozhodnutí nelze rozumět vydání předkládací zprávy ani interního pokynu k udělení víza za účelem převzetí rozhodnutí o povolení.“
17. Z výše uvedeného nezbývá než uzavřít, že v řízení o žádosti žalobkyně o vydání rozhodnutí o povolení k dlouhodobému pobytu ve věci vedené pod sp.zn. OAM 23154/PD-2014 je žalovaný nečinný. Proto soud podle § 81 odst. 2 s.ř.s. uložil žalovanému povinnost vydat rozhodnutí, když lhůtu pro vydání rozhodnutí s přihlédnutím ke stádiu řízení považoval za lhůtu přiměřenou.
18. Výrok o nákladech řízení je odůvodněn ustanovením § 60 odst. 1 s.ř.s., žalobkyně měla ve věci úspěch, proto jí právo na náhradu nákladů řízení přísluší. Náklady řízení představují částku 2 000 Kč za soudní poplatek, zaplacený z podané žaloby v kolcích a odměnu za zastupování advokátem za dva úkony po 3 100 Kč, dvakrát režijní paušál 300 Kč (§ 7, § 9, § 11, § 13 vyhl. č. 177/1996 Sb., ve znění pozdějších předpisů), celkem odměna za zastupování představuje částku 6 800 Kč.

P o u č e n í :

Proti tomuto rozhodnutí lze podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává ve dvou (více) vyhotoveních u Nejvyššího správního soudu, se sídlem Moravské náměstí 6, Brno. O kasační stížnosti rozhoduje Nejvyšší správní soud.

Lhůta pro podání kasační stížnosti končí uplynutím dne, který se svým označením shoduje se dnem, který určil počátek lhůty (den doručení rozhodnutí). Případně-li poslední den lhůty na sobotu, neděli nebo svátek, je posledním dnem lhůty nejbližší následující pracovní den. Zmeškání lhůty k podání kasační stížnosti nelze prominout.

Kasační stížnost lze podat pouze z důvodů uvedených v § 103 odst. 1 s. ř. s. a kromě obecných náležitostí podání musí obsahovat označení rozhodnutí, proti němuž směřuje, v

jakém rozsahu a z jakých důvodů jej stěžovatel napadá, a údaj o tom, kdy mu bylo rozhodnutí doručeno.

V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

Soudní poplatek za kasační stížnost vybírá Nejvyšší správní soud. Variabilní symbol pro zaplacení soudního poplatku na účet Nejvyššího správního soudu lze získat na jeho internetových stránkách: www.nssoud.cz.

Praha 22. ledna 2019

JUDr. Hana Veberová v. r.
předsedkyně senátu